

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/171/2014
Identifikačné číslo spisu:	3812204454
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3812204454.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, IČO: 35 940 875, proti povinnému V. C., bývajúcemu v G., o vymoženie 601,25 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 15 Er 809/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 24. júla 2013 sp.zn. 17CoE 238/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza uznesením z 15. mája 2012 č.k. 15Er 809/2012-20 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok)] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorú označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nebola individuálne dojednaná a v prípade vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom nútila spotrebiteľa podrobiť sa tomuto konaniu. Vyslovil, že rozhodcovská doložka je neplatná, a preto nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že predložený rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 24. júla 2013 sp.zn. 17CoE 238/2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože veriteľ mohol na jej základe predložiť vec na prejednanie rozhodcovskému orgánu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný.

Spotrebiteľ tak v zmysle tejto doložky ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Na základe uvedeného aj odvolací súd označil rozhodcovský rozsudok za nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie z neplatnej rozhodcovskej doložky.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 Cdo 138/2012, 1 Cdo 152/2012, 1 ECdo 118/2013, 1 ECdo 44/2014, 1 ECdo 52/2014, 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.